

liggør det for alle de unge, der ikke kommer ind under Lovgivningen, at være Arvtagere som Landbrugere efter de nuværende Slægter. Det er den store Principforskel, der er mellem det ærede Medlem fra Ribes Anskuelser og mine, at jeg synes, man ikke har Lov til kortsynet at hæfte sig ved Vanskelighederne ved Gennemførelsen af et Princip som det her foreslaaede og heller ikke har Lov til, mindst i Tider som disse, at undlade at have sin Opmærksomhed henvendt paa Virkningerne af en Reform overfor de unge Slægter, der har et rimeligt og berettiget Krav paa, at Lovgivningsmagten ikke forværrer deres Fremtidsmuligheder mere, end Verdenskonjunkturerne allerede i Øjeblikket har gjort det.

Dernæst vil jeg nævne en fjerde Reform, som gerne skulde fremmes, idet jeg vil fremhæve Nødvendigheden af at faa gennemført en anden Form for Ejendomsbeskatningen, at faa gennemført en Vurdering som Grundlag for en Grundværdiskat. Jeg skal ikke komme ind paa en rationel Grundværdiskats sociale Virkninger i Modsætning til den Beskatning, vi har i Øjeblikket, men indskrænke mig til at omtale, hvilken Forbindelse en saadan Reform har med de nu foreliggende Forslag. Jeg tror ikke, at Jordspørgsmaalet i det lange Løb kan løses ved de foreliggende Forslag. Det er en øjeblikkelig Reform, koncentreret om dette for Tiden at vende Udviklingen i den rigtige Retning og skabe Muligheder for Fremdrift og Arbejdsomhed. Den langtrækkende Reform bliver en Beskatningsreform som den af mig antydede. Men skal disse Love komme til at virke efter deres Hensigt og paa en rimelig Maade, maa vi snarest muligt have gennemført en Vurdering af Jorden, som bliver Skattegrundlag, og som alle Borgere i Landet ved er Grundlag for Skatteydelsen, men samtidig Grundlag for Erstatning for Aflevering. Skal vi have en virkelig reel Jordvurdering, som man med Rette kan sige viser den Pris, hvortil den enkelte Borger skal aflevere Jorden til det offentlige, naar Almenvellet kræver det, saa skal det være en Jordvurdering, der bliver Basis for Beskatning. Da er de to modstridende Interesser afbalancerede i den rigtige Ansættelse. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt, hvis disse Love skal virke rigtigt og efter deres Hensigt, snarest muligt at gennemføre en Lov om en Grundværdiskat, bygget paa en Jordværdiansættelse, der er rigtig, og derfor vil jeg ogsaa udtale Haabet om, at Re-

geringen snarest vil være i Stand til at fremlægge Lovforslag derom for Rigsdagen. Jeg ved godt, at man paa dette Omraade har Vanskeligheder at overvinde. Jeg ved godt, at det, man altid har tænkt sig, nemlig at gennemføre en samlet Beskatningsreform, hvor Grundværdiskatten kunde følges af en Ændring i den indirekte Beskatning, er vanskeliggjort ved de Forhold, som Verdenskrigen har skabt i Øjeblikket, men jeg ser ikke rettere, end at det alligevel maa være muligt at gennemføre en Grundværdibeskatning, som ikke bryder Princippet for en virkelig rationel Grundværdibeskatning, naar man indfører Overgangsbestemmelser for denne Reform, som forebygger, at den virker urimeligt efter de Forudsætninger, man har næret til den under tidligere, normale Forhold. Jeg nævner dette, fordi jeg tror, det er nødvendigt, at dette Spørgsmaal ses i Forbindelse med alle de andre, vi her behandler, og fordi det indirekte har Indflydelse paa, om disse Lovforslag kan gennemføres paa en for alle Parter tjenlig Maade.

Jeg vil gerne slutte mine Bemærkninger om de foreliggende Lovforslag med at udtale, at jeg ikke ser, man med Rette kan hævde, at denne Række Lovforslag er en Skueret. Det er Realiteter; det er Ting, som betyder saa uendelig meget for Befolkningen, hvis man endelig vil reformere gennemgribende og grundigt og med Nutidens Forhold for Øje. Jeg tror, at man maa anerkende Nødvendigheden af, hvis man vil fremme en sund og rolig Udvikling i vort Folk, at tage Lære af Tiden og Tidens Forhold og indrette sig paa at gennemføre Reforme, hvorved man virkelig naar netop det, man tilstræber, saaledes at man ikke stiller en Skueret frem for Befolkningen og gennemfører en Reform, hvis Virkninger vil blive uheldige, men naar til en Ordning, som er gennemførlig, fordi den er rimelig og rigtig, og fordi den følger de Principper, som er nødvendige for, at dens Virkninger kan blive rimelige og rigtige. Man bør ikke stille urimelige Fordringer, hverken i den ene eller den anden Retning, thi netop derved vil man gøre hele denne Lovgivning til en Skueret. Reformen kan ikke gennemføres med god Virkning, naar Kravene er urimelige. Jeg kan paa det mest indtrængende personlig anbefale de foreliggende Lovforslag, fordi jeg tror, at det er en Reformrække, der betyder saa uendelig meget, fordi de netop har truffet